

Türkiye'yi Geziyorum 7

LEVENT

SAMSUN'DA

Mustafa Orakçı

LEVENT

SAMSUN'DA

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: İbrahim Çiftçi

NEREYE GİDECEĞİZ?

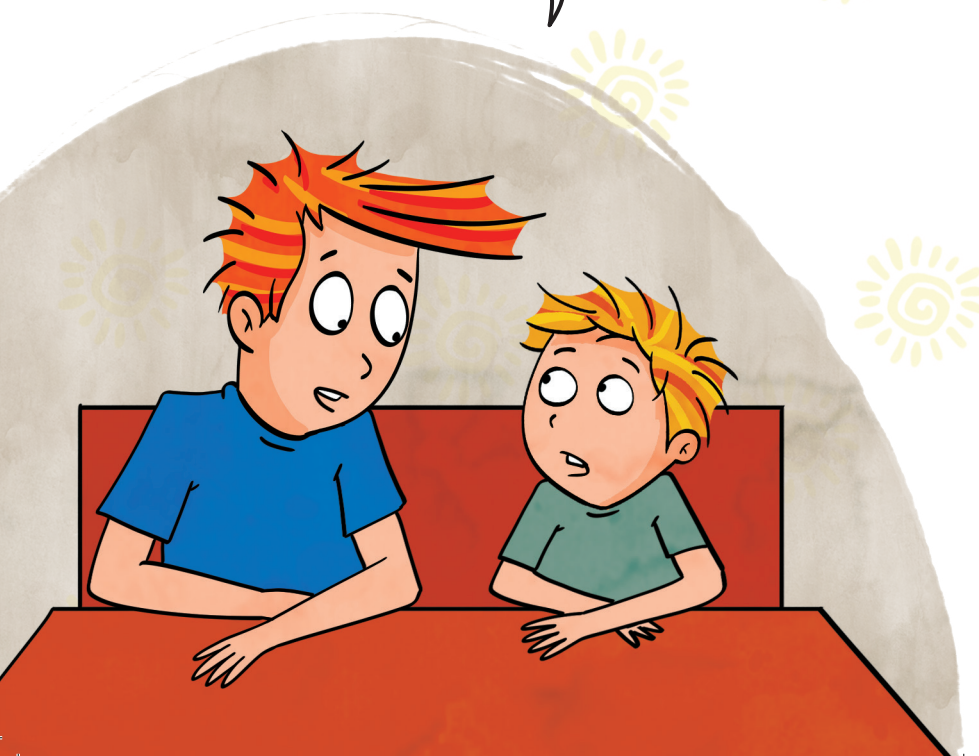
Mayıs ayı gelmiş ve havalar iyice ısınmıştı. Artık okuldan sonra dışarıda bizim tayfayla oyun oynayacak pek çok zamanımız oluyordu. Günler de oldukça uzamıştı. Havaların güzel olduğu bugünlerde öğretmenimiz de gezileri sıklaştırmıştı. Her zamanki gibi gezi kulübü olarak bizim sınıfta toplandık. Bu defa nereye gideceğimizle ilgili öğretmen kimseye bir şey söy-

lememişti. Mert, nereye gidileceğini ısrarla bana sordu ama ben de bilmiyordum.

Öğretmenimizin gelmesiyle ayağa kalktık. Eliyle oturmamızı işaret etti. Daha sonra da hemen konuşmaya başladı:

- Arkadaşlar, hepiniz hoş geldiniz. Yine bir gezi düzenlemeyi planlıyoruz. Bu hafta çok önemli bir yere, çok önemli bir zamanda gideceğiz. İlk adımı attığımız yere gidiyoruz.

Mert, öğretmenin cümlesinin bitmesini zor bekledi. Hemen bana döndü ve konuşmaya başladı:

- Sizin öğretmen de yine bulmaca gibi konuşmaya başladı, ağabey.

Osman ile Kâmil yan yana oturuyorlardı. Osman bana döndü:

- **Levent, nereye gideceğiz şence?**

- Hiçbir fikrim yok, dedim.

Kâmil kendisine bir şey sorulmuş gibi hemen atıldı ve konuşmaya başladı:

- **Arkadaşlar, sanırım ben mükemmel zekâm sayesinde nereye gideceğimizi buldum. Bence biz bu defa bizim öğretmenin memleketine gideceğiz.**

- Bunu da nereden çıkardın Kâmil,
diye dayanamayıp sordum.
- Sen de duymadın mı Levent? Ne
dedi öğretmenimiz: İlk adımı attığı
yere gidecekmiz. Demek ki bizim
öğretmenin memleketine gideceğiz. İlk
adım önemli, ben de ilk adımımı pastaneyi
görünce atmışım. Poğaçaların kokusunu
pastaneden alınca pastaneye doğru
koşmuşum.

BAYRAM SABAHI

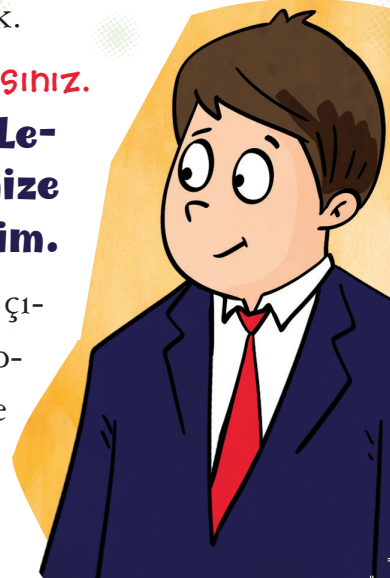
Uzun süre gülmekten cevap veremedim. Kâmil'in ilk adımını başka yere atması beklenemezdi zaten. Öğretmenimiz ne kadar ısrar etsek de nereye gideceğimizi söylemedi. Günler birbirini kovaladı. 19 Mayıs günü uçağımızın olduğunu öğrendik. Sabah erkenden kalktık ve hazırlandık.

Evden çıkıp okula gittiğimizde öğretmenimizi bizi okul bahçesinde beklerken bulduk. Çok da güzel giyinmişti. Şık bir takım elbisesi vardı. Daha otobüs gelmediği için etrafında toplandık.

- Öğretmenim çok şıksınız.

- Teşekkür ederim Levent. Bugünkü gezimize uygun olarak giyindim.

Her kafadan ayrı bir ses çıkıyordu ama herkes aynı soruyu soruyordu. Nereye

gideceğimizi merak ediyorduk. Biz öğretmenimizi sorularla bunaltmaya başlamıştık ki otobüs geldi. Havaalanına gitmek üzere araca bindik ve yola koyulduk.

Havaalanına gittiğimizde aldığımız biletlerin kontrol işlemlerini yaptırдық. Böylece elimizdeki biletlerden nereye gideceğimizi öğrenmiş olduk. Samsun'a gidiyorduk.

Mert biletteki yazıyı bir süre okumaya çalıştı:

- Ağabey, biz Samsun'a gidiyormuşuz. Bizim öğretmen Samsunlu mu?

- Yok Mertçığım, Samsunlu değil sanırım. Ama ben niçin bugün Samsun'a gittiğimizi buldum.

- Neden ağabey? Bana da söylesene...

- Bugün günlerden ne?

- 19 Mayıs, üstelik bayram! 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı...

- Ne olmuştu bugün?

- Atatürk, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkarak Kurtuluş Savaşı'nı başlatmıştı.

Mert hemen yanımdan ayrıldı ve soluğu önce kendi arkadaşlarının, sonra da bizim tayfanın yanında aldı. Benden öğrendiklerini kendisi bulmuş gibi anlattı. Sonra da öğretmenin yanında anlattı. Öğretmen, Mert'in sözlerine çok sevindi:

- Aferin Mert! Harikasın!

